

hvis danskerne stemmer nej? Hvad, hvis der er en lang række andre lande, som stemmer nej? Og hvor statsministeren så siger: Hvad synes du selv? Det er fuldstændig det samme, statsministeren gør, som det han skosede andre for i sin åbningstale. Og det er ikke et svar, vi er tilfredse med.

Må jeg så spørge statsministeren: Hvis vi nu virkelig skulle tage til efterretning, hvad statsministeren sagde, at nejpartierne kunne formulere et eller andet, så ville statsministeren se positivt på det. Betyder det, at statsministeren så ville drøfte med vores EU-partnere, hvad nejpartierne er kommet frem til? Eller skal vi selv gøre det? Eller hvordan kan det egentlig hænge sammen?

Der er jo slet, slet ingen tvivl om, at det er statsministerens opgave. Statsministeren er også statsminister for de danskere, der stemmer nej og ikke bare for dem, der stemmer ja. Det er sådan, statsministeren lægger det op, og det synes jeg ikke er fair play, statsminister. Vi trænger til et andet svar. Det er nødvendigt.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg tror sådan set, at man med fordel kan stoppe den diskussion om, hvad der vil ske efter et nej på nuværende tidspunkt, for der vil i den situation være mange muligheder, som den danske befolkning kan vælge imellem. Derfor vil det nok være klogest på det tidspunkt at afholde et folketingsvalg, hvor befolkningen så får lejlighed til at diskutere de mange muligheder. Så lad nu det ligge, indtil vi får det nej.

Men det vi jo skal tage stilling til her og nu, hr. statsminister, er, hvad vi dybest set skal stemme om. Der synes jeg altså, det er bekymrende, at statsministeren har præsenteret os for et kinesisk æske-system af forskellige afstemninger, der følger efter hinanden, som vi skal tage stilling til, når vi skal hen at stemme. Det er altså ikke særlig klogt, og jeg tror, det vil sprede meget forvirring.

Det er ikke godt, at man udskriver en folkeafstemning, hvor temaet ikke er klart. Vil statsministeren ikke godt være enig med mig i, at det faktisk ville være betydelig meget klogere, hvis nejsiden og jasiden i det mindste kunne være enige om, hvad vi stemmer om? Det har statsministeren jo ikke ønsket at indgå en aftale med os om. Der må vi ligesom begynde forfra, og jeg vil opfordre statsministeren til at indbyde til en drøftelse af, hvad selve afstemningstemaet skal

være. Hvad det er vi stemmer om, når vi skal til folkeafstemning. Vi må ligesom begynde forfra, hr. statsminister.

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Ja, det er jo meget tydeligt, at nejsiden har svært ved at finde et fælles fodslag. Hr. Keld Albrechtsen er tydeligvis ikke så begejstret for fru Pia Kjærsgaards udtalelser om, hvad et nej kan føre til. Ikke fordi jeg tror, at hr. Keld Albrechtsen dybest set er så uenig i det, fru Pia Kjærsgaard har sagt, men hr. Keld Albrechtsen er af den opfattelse, at det er uheldigt, at det bliver sagt så klart og så tydeligt. Det er nok mest det, det drejer sig om. Så for hr. Keld Albrechtsen er det mest et spørgsmål om strategi, mere end det er et spørgsmål om indhold.

Jeg giver gerne hr. Keld Albrechtsen den lille forbrugervejledning, at det er så simpelt, hvad det er, der skal stemmes om. Det er meget enkelt. Der skal stemmes ja eller nej til den nye forfatningstraktat. Det er det, det handler om. Så er der ved siden af det en diskussion om, om vi på et eller andet tidspunkt skal tage stilling til de danske undtagelser. Det er en selvstændig diskussion. Men det, der skal tages stilling til, er et ja eller nej til den nye forfatningstraktat, og det er da meget enkelt og overskueligt.

Kl. 22.10

Jeg må så sige til fru Pia Kjærsgaard, at det jo er rigtigt, at enhver regering og enhver statsminister da har et ansvar for hele samfundet og også et ansvar i en situation, hvor udfaldet af en folkeafstemning bliver anderledes end det, man havde ønsket. Det er fuldstændig korrekt.

Det er også derfor, at jeg giver fru Pia Kjærsgaard det enestående tilbud, at nejsiden kan formulere sin vision med nej, således at vi kan få en belysning af det, så vi kan få en saglig debat om det. For jeg bryder mig da heller ikke om, at vi skal beskyldes for at føre skræmmekampagne, hvis vi kommer til at lægge noget andet i nej end det, der er fru Pia Kjærsgaards opfattelse, eller hvis vi bliver beskyldt for at have misforstået det, fru Pia Kjærsgaard eller den øvrige nejside står for.

Derfor giver det jo færrest misforståelser og den mest regulære behandling af dette her, hvis fru Pia Kjærsgaard vil tage imod tilbuddet om at præsentere os for, hvad Dansk Folkeparti og måske den øvrige nejside vil med nej. Så kan vi få det belyst, og så har vi et godt grundlag for debatten.